

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 134.

Fjerde Session.

41de Møde.

Torsdagen d. 16. December.

(Forts.)

Tscherning (fortsat): Derfor her var Tale om en Mand, der var mindre indviet i de Forhold, hvormed det her dreier sig, end den ærede Rigsdagsmand, der har indbragt Forslaget, saa kunde jeg i den nævnte Henseende maaskee være Tvivls; men han veed, hvad han foretager sig, idet han reiser Spørgsmaalet nu, og han veed, hvad han skylder os. Jeg har altid erklæret og gjentager det her, at jeg skal stemme paa det Alvorligste for den Mand, der alvorligt viser os, at der kan gøres noget Andet end det, der nu gøres, som viser os, at han idetmindste har stor Sandshyulighed for, at han kan og vil gjøre det, at han kan og vil opretholde saameget af vor Grundlov, som kan bestaae med Rescriptet af 28de Januar d. A., og dertil hvad der kan bestaae med vor Valglov indenfor Danmarks Grændser (Hør!). Det er det, vi maae vide, inden vi komme til Afgjorelse om, hvem der skal styre Staten.

Rnuth: Ja, jeg troer heller ikke, at jeg er af dem, der lade sig spænde for en Andens Bogn, for at trække den, hvorhen man vil. Men alligevel har jeg fundet det rigtigt, at følge den Opfordring, som er fremkommen fra den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning: Hør!), der først har bragt dette Spørgsmaal paa Bane her i Thinget (Hør!), idet jeg for mit Bedkommende har troet, at det skulde kunne lykkes os at bringe dette til Klarhed, navnlig, naar man gjorde sig Umage for at holde alle vidt spærende politiske Betragtninger borte fra dette i og for sig simple Spørgsmaal (Hør! Hør!). Den ærede

Rigsdagsmand vil derfor upaatvivleligt blive skuffet i sin Forventning, dersom han troer, at vi, som have stillet Forslaget, ved denne Leilighed agte at fremkomme med positive Forholdsregler med Hensyn til højere politiske Spørgsmaal. Skulde nogen som helst anden Leilighed mulligen blive givet os til herom at yttre os, skulde vi visseelig ikke skyde den tilside, men vi for vor Deel ville ikke fremvinge en saadan „Leilighed“ ved Undersøgelsen af det simple Spørgsmaal om Udstræningen af den ved Frd. af 12te Febr. 1849 indførte almindelige Børnepligt. Videre agte vi ikke at gaae; vil Nogen gaae videre, vilde vi bidrage Bort til at hindre det.

Tillisch: Forsaavidt det er anført til Fordeel for nærværende Lovforslag, at det ikke gaaer ud paa at etablere noget Nyt, men blot paa at stadfæste den nærværende Retstilstand, saa forekommer dette mig at være et stærkt Argument mod at tage denne Lov under videre Behandling. De Herrer, som ere af den Mening, at det er overensstemmende med den nærværende Retsforfatning, at de danske Tropper ikke kunde bruges til det tydske Contingent, de troe vel at have Ret deri; men der er dog Andre, der ere af en anden Mening, og det have vi navnlig hørt, at Krigsministeren er. Naar man derfor anseer det for at være nødvendigt at give en ny Lov for Danmark, saa bekræfter man jo netop derved, at Spørgsmaalet er tvivlsomt; thi, er Spørgsmaalet ikke tvivlsomt, saa behøver man ingen ny Lov, og er Spørgsmaalet tvivlsomt, og vi derfor vedtage en ny Lov i Danmark, saa bliver det mindre tvivlsomt i Slesvig, og saa vil Følgen deraf blive, at saalænge der ikke gives en lignende Lov ogsaa for Slesvig, saa har Krigsministeren Lov til at bruge de slesvigske Sol-